

“... ”

Mahkememizde görülmekte olan 2017/512 Esas sayılı kamulaştırma bedel tespiti ve tescili davasında davalı ... vekili Av.... 22/06/2018 havale tarihli dilekçe ile 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun, 7139 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 26. maddesi ile değiştirilen 10/8, 27. maddesi ile değiştirilen 11/1-ı maddesi ve 28. maddesiyle değiştirilen 25/3. maddesinin Anayasa'ya aykırı olduğu iddiasında bulunduğu, bu nedenle bu maddelerin iptali istemi ile dosyanın Anayasa Mahkemesine gönderilmesi talebinde bulunduğu görüldü.

Mahkememizce davalı vekilinin Anayasaya aykırılık iddiasının ciddi olduğu ve anılan yasa maddelerinin Anayasaya aykırı olduğu kanaatine varılarak talebin kabulüne karar verilmiş ve dosyanın onaylı bir suretinin Anayasa Mahkemesine gönderilerek anılan yasa maddelerinin iptali isteminde bulunulmasına 26/07/2018 tarihli ara karar ile karar verilmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin 25/09/2018 tarih ve 2018/116 Esas 2018/92 sayılı kararı ile, iptallerine karar verilmesi talebiyle yapılan itiraz başvurusunun 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 40. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince yöntemine uygun olmadığından esas incelemeye geçilmeksizin reddine karar verilmiştir. Bu karar doğrultusunda Anayasaya aykırı bulduğumuz kanun maddelerinin Anayasa'nın hangi maddelerine aykırı oldukları hususunda 6216 sayılı Yasanın 40/4. maddesi uyarınca teferruatlı açıklaması yapılmıştır. Buna göre:

Mahkememizce, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Gıda, Tarım Ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 26. maddesiyle 4/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 10. maddesinin sekizinci fıkrasında yapılan değişiklik;

“Tarafların bedelde anlaşamamaları halinde gerektiğinde hâkim tarafından onbeş gün içinde sonuçlandırılmak üzere yeni bir bilirkişi kurulu tayin edilir ve hâkim, tarafların ve bilirkişilerin rapor veya raporları ile beyanlarından yararlanarak adil ve hakkaniyete uygun bir kamulaştırma bedeli tespit eder. Mahkemece tespit edilen bu bedel, taşınmaz mal, kaynak veya irtifak hakkının kamulaştırılma bedelidir. Tarafların anlaşması halinde kamulaştırma bedeli olarak anlaşılan miktar peşin ve nakit olarak, hak sahibi adına bankaya yatırılır. Tarafların anlaşamaması halinde hâkim tarafından kamulaştırma bedeli olarak tespit edilen bedelin idarenin kıymet takdir komisyonunca tespit edilen bedelden az olması durumunda hâkim tarafından tespit edilen bedel, fazla olması durumunda idarenin kıymet takdir komisyonunca tespit ettiği bedel, peşin ve nakit olarak hak sahibi adına, kalanı ise bedele ilişkin kararın kesinleşmesine kadar üçer aylık vadeli hesapta nemalandırılmak ve kesinleşen karara göre hak sahibine verilmek üzere mahkemece belirlenecek banka hesabına yatırılması ve yatırıldığına dair makbuzun ibraz edilmesi için idareye onbeş gün süre verilir. Kamulaştırma bu Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasına göre yapılmış ise ilk taksitin yine peşin ve nakit olarak hak sahibi adına, hak sahibi tespit edilememiş ise ileride ortaya çıkacak hak sahibine verilmek üzere 10 uncu maddeye göre mahkemece yapılacak davetiye ve ilanda belirtilen bankaya yatırılması ve yatırıldığına dair makbuzun ibraz edilmesi için idareye onbeş gün süre verilir. Gereken

hallerde bu süre bir defaya mahsus olmak üzere mahkemece uzatılabilir. İdarece, kamulaştırma bedelinin hak sahibi adına yatırıldığına, hâkim tarafından kamulaştırma bedeli olarak tespit edilen bedelin idarenin kıymet takdir komisyonunca tespit ettiği bedelden fazla olması halinde fazla olan tutarın bloke edildiğine veya hak sahibinin tespit edilemediği durumlarda ise ileride ortaya çıkacak hak sahibine verilmek üzere bloke edildiğine dair makbuzun ibrazı halinde mahkemece, taşınmaz malın idare adına tesciline ve kamulaştırma bedelinin hak sahibine ödenmesine karar verilir ve bu karar, tapu dairesine ve paranın yatırıldığı bankaya bildirilir. Tescil hükmü kesin olup, tarafların bedele ilişkin istinaf veya temyiz hakları saklıdır. İstinaf veya temyiz incelemesi sonucunda kesinleşen kamulaştırma bedeli, hak sahibine peşin ve nakit olarak ödenen tutardan daha az olması durumunda aradaki fark ilgisinden talep edilir. İdare tarafından hak sahibi adına yapılan ödeme tarihi ile geri ödemeye ilişkin yazının ilgisine tebliğ edildiği tarih arasındaki süre için faiz alınmaz.”

hükmü ile yine aynı torba Kanununun 27. maddesiyle 2942 sayılı Kanununun 11. maddesinin birinci fıkrasının (1) bendinde yapılan değişiklik;

“1) Bu fıkra da belirtilen unsurlara göre tespit edilen arazi bedelinin yarısını geçmemek ve her bir ölçünün etkisi açıklanmak kaydıyla bedelin tespitinde etkili olacak diğer objektif ölçüleri,”

hükmü ve yine aynı torba kanununun 28. maddesiyle 2942 sayılı Kanununun 25. maddesinin üçüncü fıkrasının üçüncü cümlesinde yapılan değişiklikler;

“Taşınmazlardaki bu sınırlama ilan tarihinin bitiminden itibaren beş yıl olup, bu süre Bakanlar Kurulu tarafından bir defaya mahsus olmak üzere beş yıl süre ile uzatılabilir.”

hükümleri yürürlükte bulunan 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 2, 10, 11, 13, 35, 46 ve 152. maddelerine aykırı bulunmuştur.

2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının “Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devletidir.” hükmünü içeren 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun ve insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimlerine açık olan devlettir.

Öte yandan, “Hukuk güvenliği ilkesi”, hukuk devletinde uyulması zorunlu temel ilkelerden birini oluşturmaktadır. Anayasada öngörülen temel hak ve özgürlüklerin kullanılmasının ve insan haklarının yaşama egemen kılınmasının önkoşulu olan hukuk güvenliği ilkesi, hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, gerekli kılar.

Bu bağlamda, daha önce tesis edilmiş bulunan işlemlerin doğurduğu hukuki sonuçları ortadan kaldıracak şekilde yasama tasarrufunda bulunulması, hukuk güvenliği ilkesini zedeleyebilir. Hukuk devletinin gereği olan hukuk güvenliğini sağlama yükümlülüğü, kural olarak yasaların geriye yürütülmemesini gerekli kılar. “Yasaların geriye yürümezliği ilkesi”

uyarınca yasalar, kamu yararı ve kamu düzeninin gerektirdiği, kazanılmış hakların korunması, mali haklarda iyileştirme, bakılan davada mülkiyet hakkı gibi kimi ayrık durumlar dışında ilke olarak yürürlük tarihlerinden sonraki hukuksal olay, işlem ve eylemlere uygulanmak üzere çıkarılırlar. Yürürlüğe giren yasaların geçmişe ve kesin nitelik kazanmış durumlara etkili olmaması hukukun genel ilkelerindedir.

Bu itibarla, mahkememizce 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununa 7139 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 26, 27 ve 28. maddeleriyle eklenen hükümler yukarıda açıklanan 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 2. maddesinde belirtilen “hukuk devleti” tanımına ve hukuk devletinde uyulması zorunlu temel ilkelerden olan “hukuk güvenliği” ilkesine ve “sosyal devlet” ilkesine aykırılık oluşturduğu kanaatine varılmıştır.

Anayasa'nın “Temel hak ve hürriyetlerin sınırlanması” kenar başlıklı 13. maddesi şöyledir: “Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.”

Anayasa'nın 35. maddesine göre kişilerin mülkiyetleri ancak kanunla öngörülmüş usullerle ve kamu yararı gereği karşılığı ödenmek suretiyle ellerinden alınabilir. Anayasa'nın 13. maddesinde yer alan ölçülülük ilkesi gereği kişilerin mülklerinden mahrum bırakılmaları halinde elde edilmek istenen kamu yararı ile mülkünden mahrum bırakılan bireyin hakları arasında adil bir denge kurulması gerekmektedir.

Ölçülülük ilkesi, “elverişlilik”, “gereklilik” ve “orantılılık” olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. “Elverişlilik” öngörülen müdahalenin ulaşılmak istenen amacı gerçekleştirmeye elverişli olmasını, “gereklilik”, ulaşılmak istenen amaç bakımından müdahalenin zorunlu olmasını, yani aynı amaca daha hafif bir müdahale ile ulaşılmamasının mümkün olmasını, “orantılılık” ise bireyin hakkına yapılan müdahale ile ulaşılmak istenen amaç arasında makul bir dengenin gözetilmesi gerekliliğini ifade etmektedir.

AİHM de mülkiyet hakkına yapılan bir müdahalenin Sözleşmeye uygunluğunu denetlerken yapılan müdahalenin kamu yararı ya da genel yararı amaçlamasının yanı sıra toplumun genel yararı ile birey haklarının korunması arasında adil bir dengenin de gözetilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Bu çerçevede bireylerin, mülklerinin değeriyle orantılı makul bir bedel ödenmeden mülklerinden mahrum edilmeleri halinde yapılan müdahalenin ölçülü olmadığına hükmetmektedir. Bununla beraber Sözleşme ile korunan mülkiyet hakkı her durumda tam bedelin ödenmesini güvence altına almamaktadır. (bkz. Sporong ve Lönnroth/İsveç, B. No: 7151/75 ve 72/52/75, 23/9/1982, § 69; James ve Diğerleri/İngiltere, B. No: 8793/79, 21/2/1986, § 54; Papachelas/Yunanistan, B. No: 31423/96, 25/3/1999, § 48; Lithgow ve Diğerleri/İngiltere, B. No: 9006/80, 9262/81, 9263/81, 9265/81; 9266/81; 9313/81; 9405/81, 8/7/1986 § 120-121).

Bir taşınmazın mülkiyetinin karşılığı henüz ödenmeden idareye geçmesi, mülkiyet hakkının hakkın özünü zedeleyen bir durumdur (AYM, E.2002/112, K.2003/33, 10/4/2003).

Bununla beraber Anayasa'nın 13. maddesinde yer alan ölçülülük ilkesini aşan ve mülkünden yoksun bırakılan kişiye ulaşılmak istenen kamu yararıyla kıyaslandığında ağır bir yük getiren müdahale niteliğinde olacağı kanaatine varılmıştır.

İdarenin, malikin rızasına gerek olmaksızın yapabileceği bir işlem olan kamulaştırma nedeniyle peşin ödemesi gereken bedeli ödemede gecikmesi durumunda hissedilir değer kaybına neden olan unsurların varlığının dikkate alınmaması halinde ödenen bedelin taraflar için zarara yol açacağı bu sebeple, (Benzer yöndeki AİHM kararı İçin bkz., AİHM, Yunan rafinerileri Stran ve Stratis Andreadis/ Yunanistan, B. No: 13427/87, 9/12/1994, § 82). Başvurucuların mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin orantılı olabilmesi için ödenen tutarların enflasyonun etkilerinden arındırılarak güncelleştirilmesi, yani kamulaştırma tarihi ile ödeme tarihi arasında geçen süredeki hissedilir değer kaybını telafi edecek biçimde faiz uygulanmasının taraflar için hak kaybını önleyici nitelikte olacağı düşünülmektedir. (Bkz. Scordino/İtalya (no: I), B. No: 36813/97, 29/3/2006, § 258).

Anayasamızın 46'ncı maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi "Kamulaştırma bedeli ile kesin hükme bağlanan artırım bedeli nakden ve peşin olarak ödenir." hükmünün yanında aynı maddenin üçüncü fıkrasında ise "Kamulaştırılan topraktan, o toprağı doğrudan doğruya işleten küçük çiftçiye ait olanlarının bedeli, her halde peşin ödenir." hükmü mevcuttur.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM); Sözleşmeye ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesinin kamu otoritelerince mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin kanuna dayanmasını zorunlu kıldığını ifade etmiştir. AİHM ayrıca demokratik toplumun temel ilkelerinden olan hukuk devletinin Sözleşmede mündemiç bir kavram olduğunu vurgulamıştır (Vistins ve Perepjolkins/Letonya, B. No: 71243/01,25/10/2012, § 95).

Ancak AİHM, kanunilik ilkesinin sağlanması bakımından müdahalenin iç hukukta yasal bir temelini varlığının tek başına yeterli olmadığını vurgulamış; bu bağlamda kanunun hukuk devleti ilkesine uygun olmanın yanında güvenceler içermesi gerektiğine de işaret etmiştir (Vistins ve Perepjolkins/Litvanya, § 96). AİHM'e göre, mülkiyetten yoksun bırakma yetkisi tanıyan bir yasa kuralının kanunilik kriterini taşıdığından söz edilebilmesi için yeterli düzeyde erişilebilir, kesin ve öngörülebilir olması gerekir. Öngörülebilirliğin derecesinin tespitinde söz konusu kanunun içeriği, düzenlediği alanın mahiyeti ve temas ettiği kişilerin sayısı ile statüsü büyük önem taşımaktadır. Öte yandan kanunun öngörülebilirlik ilkesinin önemiyle orantılı asgari usule ilişkin güvenceler içermesi gerekir (Vistins ve Perepjolkins/Litvanya, § 97).

Anayasa Mahkemesi'nin kararları, AİHM kararları ve doktrin ışığında iptalini talep ettiğimiz somut yasa metinlerinin hangi gerekçeler ile iptal edilmesi gerektiği hususu aşağıda açıklanmaktadır. Buna göre;

B-) Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 26. maddesi ile 2942 sayılı Yasanın 10. maddesinin 8. fıkrası değiştirilmiştir. Yapılan değişiklik özetle eldeki kamulaştırma bedel tespit ve tescil davası neticesinde yerel mahkemece hükmedilecek olan fark kamulaştırma bedeli üçer aylık vadeli hesapta nemalandırılacak, hak sahibi olan tarafa ödemesi yapılmayacaktır. Mahkememizce Anayasa'mızın 46. maddesi "Kamulaştırılan topraktan, o toprağı doğrudan doğruya işleten küçük çiftçiye ait olanlarının bedeli, her halde peşin ödenir"

hükümünü ihtiva etmekte iken yapılan değişiklik ile hak ettiği-edeceği fark bedelin ödenmesinin yerel mahkeme kararının kesinleşmesi şartına bağlanmasının anayasaya aykırılık teşkil edeceği kanaatine varılmıştır. Ülkemiz şartlarında yerel mahkemeler ile yüksek yargının iş yükünün fazlalığı, dosyaların Yargıtay'dan dönüş süresi ve hukuk sistemimize yeni dahil olan istinaf süreci de dikkate alındığında yerel mahkemelerce verilen kararların kesinleşmesinin uzun yıllar sürebileceği ve hal böyle iken mülkiyet hakkına kamulaştırma yapmak suretiyle müdahale edilmesi durumunda kamulaştırma bedelinin - kamulaştırma fark bedelinin dosyanın kesinleşmesi şartına bağlanması tarafların hak kaybına uğramasına sebep olabileceği, yapılan değişikliğin sosyal hukuk devlet ilkesini zedeleyebileceği düşünülmektedir.

Somut dosya üzerinden ilgili yasa maddeleri ve aradan geçen (davanın açıldığı yıl 2014 yılı dikkate alındığında) 5 yıl gibi çok uzun bir zaman geçmesine rağmen dosya halen sonuçlandırılmamıştır. Hal böyle iken 7139 sayılı Yasa ile yapılan değişiklik sonrası ödemenin davanın kesinleşme şartına bağlanması taraflar için hak kaybına sebep olabilecektir.

C-) Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanununun 27. maddesi ile 2942 sayılı Yasanın 11. maddesinin birinci fıkrasının "ı" bendi değiştirilmiştir. Yapılan değişiklik "ı) Bu fıkra da belirtilen unsurlara göre tespit edilen arazi bedelinin yarısını geçmemek ve her bir ölçünün etkisi açıklanmak kaydıyla bedelin tespitinde etkili olacak diğer objektif ölçüleri," şeklinde olup bu değişiklik ile bilirkişilere somut dava konusu taşınmaz için değerlendirme yaparken görüş ve kanaatlerinin % 50 ile sınırlandırılması Anayasamızın aradığı gerçek karşılık ilkesine ulaşılmasının önünü kapattığı düşünülmektedir. Buradan çıkarılacak olan sonuç her taşınmazın bulunduğu bölge ve fiziki şartları ile kıymetini etkileyecek objektif ölçütler nazara alınarak anayasanın aradığı gerçek karşılık ilkesi doğrultusunda değerinin tespiti gereğidir. Zira bu hususta Yargıtay 5. Hukuk Dairesi bazı kararlarında objektif değer artışının %200'den fazla olamayacağını hükme bağlamıştır. (Y.5.HD. E.2007/12212, K.2007/12654 T.06.11.2007; Y.5.HD. E.2008/14388, K.2008/15828 T.02.12.2008; Y.5.HD. E.2008/5029, K.22008/6338 T.08.05.2008; Y.5.HD. E.2007/9821, K.2007/12247 T.02.11.2007; Y.5.HD. E.2008/7812, K.2008/10034 T.17.07.2008; YHGK E.2011/5-332, K.2011/467 T.06.07.2011)

İlgili değişikle ile tespit edilen arazi bedeline % 50 den fazla olmayacak şekilde objektif değer artış oranı uygulanması yönündeki yasa metni bilirkişilik tekniği ve bu müessesenin bağımsız ve tarafsız değerlendirme yapılmasının da önüne engel olduğu düşünülmektedir.

D-) Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda ve Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanununun 28. maddesi ile 2942 sayılı Yasanın 25. maddesinin üçüncü fıkrasının üçüncü cümlesi değiştirilmiştir. Yapılan değişiklik; "Taşınmazlardaki bu sınırlama ilan tarihinin bitiminden itibaren beş yıl olup, bu süre Bakanlar Kurulu tarafından bir defaya mahsus olmak üzere beş yıl süre ile uzatılabilir. "denilmektedir. Yeni eklenen cümle ile kanunun üçüncü fıkrası "Baraj, sulama şebekeleri ve boru hatları, karayolu, demiryolu, liman ve havaalanı gibi gelecek yıllara sari büyük projelerde kamu yararı kararı kamulaştırılacak taşınmazların bulunduğu mahalle ve/veya köy muhtarlığında on beş gün süre ile asılmak suretiyle ilan edilir. Kamu yararı kararının ilan süresinin bitiminden itibaren, kamulaştırılacak taşınmazlar üzerine yapılan sabit tesisler ile

dikilen ağaçların bedeli, kamulaştırma bedelinin tespitinde dikkate alınmaz. (DEĞİŞİK CÜMLE RGT: 28.04.2018 RG NO: 30405 KANUN NO: 7139/28) (KOD 2) Taşınmazlardaki bu sınırlama ilan tarihinin bitiminden itibaren beş yıl olup, bu süre Bakanlar Kurulu tarafından bir defaya mahsus olmak üzere beş yıl süre ile uzatılabilir.” şeklini almıştır. Yapılan değişikliğin insan ömrü dikkate alındığında 10 yıl gibi bir sürenin çok uzun bir süre olması bu süre içinde hayatını idame ettirmek geçimini sağlamak zorunda olan küçük çiftçiden bu özveriyi beklemenin hak ve nesafet kuralları ile örtüşmeyeceği on yıl boyunca herhangi bir işlem yapmaksızın mülkiyet hakkını kısıtlayacağı sonucu ile karşılaşılacağı düşünülmektedir. Tüm bu açıklamalarımız ışığında bahse konu yasa metnlerinin Anayasaya aykırı olduğu mahkememizce düşünülmektedir.

SONUÇ VE İSTEM: Yukarıda açıklanan nedenlerle;

A. 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu’nun 24/04/2001 tarihli ve 4650 sayılı Kanunun 5. maddesi ile değiştirilen 10. maddesinin 19/04/2018 tarihli ve 7139 sayılı Kanunun 26. maddesi ile değiştirilen sekizinci fıkrasının Anayasa’nın 2, 10, 11, 13, 35, 46 ve 152. maddelerine aykırı olduğunun tespiti ile iptaline karar verilmesi arz olunur.

B. 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu’nun 24/04/2001 tarih ve 4650 sayılı Kanunun 6. maddesi ile değiştirilen 11. maddesinin birinci fıkrasının 19/04/2018 tarihli ve 7139 sayılı Kanunun 27. maddesi ile değiştirilen “ı” bendinin Anayasa’nın 2, 10, 11, 13, 35, 46 ve 152. maddelerine aykırı olduğunun tespiti ile iptaline karar verilmesi arz olunur.

C. 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu’nun 24/04/2001 tarih ve 4650 sayılı kanununun 14. maddesi ile değiştirilen 25. maddesine 12/07/2013 tarihli ve 4695 sayılı Kanunun 27. maddesi ile eklenen 3. fıkrasının 19/04/2018 tarihli ve 7139 sayılı Kanun’un 28. maddesi ile değiştirilen üçüncü cümlesinin Anayasa’nın 2, 10, 11, 13, 35, 46 ve 152. maddelerine aykırı olduğunun tespiti ile iptaline karar verilmesi arz olunur.”